

Motion till riksdagen

1987/88:L715

av Marianne Andersson m. fl. (c)
om åtgärder mot våldsleksaker

Leksaksbranschen har en stor uppgift att framställa leksaker som roar barn och som främjar deras utveckling till aktiva och ansvarskännande människor. Det finns också många bra svenska leksaker som är internationellt kända för sin kvalitet. Barnsäkerhetskunnandet är också stort i branschen.

Barns lek är en del av deras uppfostran, man kan säga att det är deras utbildning. Barn formas av sina lekar och av vad de ser på TV likaväl som de formas av föräldrar och umgänget med andra människor. För barnens framtid är det av största vikt att den påverkan de utsätts för har en uppbyggande och inte en nedbrytande effekt.

Det är därför beklagligt att leksaksbranschen som säkert väl känner till detta inte är beredd att teckna något nytt avtal om begränsning av försäljning och marknadsföring av våldsleksaker. Den alltmer raffinerade marknadsföringen av våldsleksaker genom våldsfilmerna i TV-apparater i butikerna, skyltning och inte minst genom våldsfilmerna och reklam i kabel-TV uppmärksammades på allvar hösten 1987 efter larmrapporter från daghem i områden med kabel-TV. Barnens lekar där hade förändrats och blivit våldsammare efter detta slag av reklam och av dessa leksaker. Föräldrar rapporterade att barnen kom hem från dagis med blåmärken efter våldsfilmerna.

Branschen är alltså inte beredd att begränsa utbudet av dessa leksaker. Det enda man är beredd att göra är att se över sin marknadsföring, ändra i skyltning och stänga våldsfilmerna i butikerna, detta dock utan att teckna avtal. Beträffande videofilmerna kommer detta problem att upphöra när förhandsgranskning av videogram införs, vilket vi i centern har yrkat i en partimotion.

I stället för avtal om begränsningar har branschen nu tillsatt en utredning för att ta reda på om våldsleksakerna är skadliga eller inte. Som vi ser det är detta ett sätt att komma ifrån problemet och skjuta upp sitt handlande. En grundlig forskning tar tid. När kommer resultatet? Hur skall forskningen gå till?

Man säger att några små plastfigurer kan väl inte vara så farliga. Nej, inte i sig, men genom sambandet med de rörliga bilderna och inspirationen därifrån upplever barnet om och om igen våldsscenerna. Det är inte samma slags våld som tidigare utan de här figurerna representerar ett grymt och grovt våld, ett utdraget extremvåld.

Hemställan

Mot. 1987/88
L715

Med hänsyn till ovanstående hemställer vi
att riksdagen hos regeringen begär överväganden och eventuella
förslag i syfte att motverka marknadsföring, import, tillverkning och
försäljning av vålds- och krigsleksaker.

Stockholm den 21 januari 1988

Marianne Andersson (c)

Karin Söder (c)

Karin Israelsson (c)

Gunilla André (c)